

Praca

KOSZALIŃSKI

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 15 gr
Stron 6
Wydanie A

Nr 308 (579)

KOSZALIN, ŚRODA 8 LISTOPADA 1950 R.

ROK II

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR w sprawie obchodu 25 rocznicy śmierci Feliksa Dzierżyńskiego

WARSZAWA (PAP). Po raz 33-ci obchodzą w tym roku masy pracujące całego świata, wszyscy, komu droga jest sprawa postępu i pokoju, zwycięstwo Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Dla narodu polskiego dzień ten ma szczególne znaczenie. Zwycięstwo bowiem Rewolucji Socjalistycznej w Rosji przyniosło Polsce wyzwolenie z jarzma zaborców. Po upływie zaś ćwierćwiecza dzięki rozgromieniu hitleryzmu przez bohaterką Armię Radziecką przyniosło ludowi polskiemu po raz drugi wolność narodową, a wraz z nią i wolność społeczną, torującą drogę do socjalizmu.

Składając hołd pamięci wszystkich tych, którzy ofiarą walki przyczynili się do triumfu Wielkiej Rewolucji, stanowiącej zwrot w dziejach całej ludzkości, wspominając z dumą włodarzy Polaków w dzieło zwycięstwa Rewolucji, pragniemy uczcić największego rewolucjonarę polskiego, który walcząc obok Lenina i Stalina, był jednym z czołowych organizatorów Października.

Feliks Dzierżyński wystrzelił swe niepospolite zdolności, całą (Dokończenie na str. 8-ciej)

Rewolucja Październikowa zapoczątkowała epokę wyzwolenia mas pracujących z niewoli kapitalistycznej

Referat tow. M. A. Bułganina wygłoszony na posiedzeniu Moskiewskiej Rady z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

MOSKWA (PAP). Na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconym uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, M. A. Bułganin wygłosił następujący referat:

Towarzysze! Narodził się nowy świat. Rewolucja Październikowa rozbudziła niebywałą energię twórczą i inicjatywę naszego narodu. Ludzie radzieccy, kierowani przez Partię Komunistyczną, wykazali bohaterstwo, zarówno w pracy pokojowej, jak i w obronie swej ojczyzny podczas wojny. Pokonawszy poważne trudności na swej drodze, naród radziecki

w krótkim okresie historii stworzył radziecki ustrój socjalistyczny i dzisiaj zdecydowanie kroczy ku wielkiemu celowi — komunizmowi.

Nasz ustrój radziecki, powstały w rezultacie zwycięstwa Rewolucji Październikowej, wywiera wielki przeobrażający wpływ na rozwój całej historii światowej. Zasady proklamowane przez Rewolucję Październikową — jedność i przyjaźń między narodami, obywatelami i demokracją, na którego czele stoi Związek Radziecki. Mamy prawo uważać to za zwycięstwo idei marksizmu — leninizmu.

Cały przebieg wydarzeń potwierdził słuszność nauki marksistowsko-leninowskiej o nieuchronnej zagładzie kapitalizmu, który na przełomie XIX i XX stulecia wkroczył w ostatnie stadium swego rozwoju — stadium imperializmu. Potwierdził się wniosek naukowy marksizmu — leninizmu, że klasa robotnicza z rewolucyjną partią marksistowską na czele stanowi siłę mogącą porwać masy pracujące do walki o wyzwolenie nie od kapitalizmu, podjęcie się państwowego kierownictwa społeczeństwem i urzeczywistnienie szlachetny cel zbudowania socjalizmu. Doświadczenie budownictwa państwa radzieckiego, dającego przykład braterskiej współpracy narodów, przekonuje ludzi innych krajów o przewadze socjalizmu nad kapitalizmem, o słuszności i sile żywej nauki marksizmu — leninizmu.

I. Sukcesy historyczne Związku Radzieckiego w jego rozwoju wewnętrznym

33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej naród radziecki wita wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Najważniejsze osiągnięcia, z jakimi wita rocznicę Rewolucji Październikowej polega na tym, że jeszcze bardziej wzrosła i wzmocniła się siła polityczna i ekonomiczna radzieckiego państwa socjalistycznego. W ciągu lat powojennych wzrosła jeszcze bardziej, nie tylko wśród ludzi radzieckich, lecz i wśród mas pracujących innych krajów, autorytet władzy radzieckiej — najbardziej demokratycznej władzy na świecie, cieszącej się pełnym zaufaniem i miłością swego narodu. Nasz ustrój radziecki zapewnia aktywny udział najszerszym mas ludowych w życiu państwowym i społecznym oraz stanowi najlepszą formę rozwoju ich sił twórczych. Przewodnią i kierującą siłą naszego państwa jest partia komunistyczna, której politykę ludzie radzieccy uważają za swą własną politykę, widząc w niej uosobienie swoich interesów. Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzną sytuacją polityczną była by tak trwała i niewzruszona, jak trwała i niewzruszona jest sytuacja rządu radzieckiego.

W walce o realizację wielkich celów budownictwa komunistycznego wzmocniła się nieustannie jedność moralno-polityczna społeczeństwa radzieckiego, zespolonego ściśle wokół partii i władzy radzieckiej. Świadczą o tym dobitnie wyniki wyborów do Rady Najwyższej ZSRR i do Rad Najwyższych republik narodowych, jakie odbyły się w okresie powojennym i przyniosły wspaniałe zwycięstwo stalinowskiemu blokowi komunistów i bezpartyjnych.

Przewaga radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, która z wyjątkową siłą ujawniła się w latach wojny, ujawniła się w latach powojennych.

Pięciolatka powojenna

— to nowy, chlubny etap rozwoju ZSRR

Naród radziecki przyjął plan 5-letni jako bojowy program, odpowiadający jego żywotnym interesom, i z entuzjazmem przystąpił do wcielania tego planu w życie. Pod przewodnictwem Partii Komunistycznej ludzie radzieccy nie szczędzili sił i pracy w walce o wykonanie i przekroczenie pięciolatki powojennej. W ciągu tych lat znowu wystąpiły na jaw wspaniałe zalety i twórcze siły narodu radzieckiego, jeszcze bardziej wzrosła świadomość polityczna i aktywność społeczna ludzi radzieckich.

Pięciolatka powojenna — to nowy, chlubny etap w rozwoju naszego kraju.

Podstawowe zadania planu pięcioletniego polegały na tym, aby odbudować zniszczone okrygi kraju, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i go-

niła się równie owocnie w warunkach rozwoju pokojowego.

Podstawą działalności gospodarczej i kulturalnej narodu radzieckiego w okresie powojennym był 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej kraju na lata 1946 — 1950, przyjęty wkrótce po zakończeniu wielkiej wojny o wyzwolenie, najcięższej z wszystkich wojen, jakie przeżył kiedykolwiek nasz kraj o czysty. Szkody materialne, wyrządzone przez wojnę naszemu krajowi, były tak poważne, że wrogowie nasi opierali na tym swe egoistyczne rachuby. Mieli oni nadzieję, że nie zdołamy o własnych siłach wybrnąć z trudności powojennych. Jednakże ich rachuby okazały się bezpodstawne. Związek Radziecki znalazł w sobie siły i możliwości, by nie tylko zabił rany zadane wojną, lecz zorganizować dalszy potężny rozwój przemysłu i transportu, gospodarki rolnej, kultury i materialnego dobrobytu mas pracujących.

Plan pięcioletni ustalał, że produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w r. 1950 winna w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem zwiększyć się o 48 proc. Przemysł nasz nie tylko osiągnął ten poziom produkcji, lecz znacznie go przewyższył. Jak wiadomo, już w IV kwartale 1949 r. globalna przeciętna produkcja miesięczna przewyższyła poziom 1940 r. o 53 proc. W roku bieżącym rozmiały produkcji przemysłowej wzrosły jeszcze bardziej. Przed wojenny poziom globalnej produkcji przemysłowej został w

ciągu 10 miesięcy 1950 roku przekroczony o 70 proc.

Szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłowej i rozwoju

narodowej zabezpieczona jest dzięki wielkiemu budownictwu inwestycyjnemu. W ciągu minionego okresu pięciolatki powojennej odbudowano i zbudowano od nowa około 6 tysięcy

przedsiębiorstw przemysłowych, nie licząc drobnych przedsięwzięć państwowych i spółdzielczych.

Przemysł okrygów, które ucierpiały na skutek wojny, został nie tylko w całej pełni odbudowany, lecz również znacznie rozszerzony na bazie nowej i bardziej nowoczesnej techniki.

Pomyślna realizacja odbudowy i rozwoju przemysłu

Pomyślnie realizowane jest zadanie odbudowy i rozwoju w pierwszej kolejności ciężkiego przemysłu.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie rozwoju hutnictwa żelaza zostały wykonane z nadwyżką. Zgodnie z planem pięcioletnim w roku 1950 należało wyprodukować metali żelaznych o 35 proc. więcej, aniżeli w roku 1940. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja metali żelaznych przekroczyła poziom przedwojenny o 44 proc., w tej liczbie surowca o 28 proc. stal — o 43 proc., a produkcja wyrobów walcowanych o 58 proc.

Aby osiągnąć takie wyniki, nasz hutniczy i budowniczy musielni niemało pracy w to włożyć. Jak wiadomo, przemysł hutniczy Południa został w czasie wojny zupełnie zdevastowany. Obecnie jest on całkowicie odbudowany na nowo w dziedzinie technicznej i daje więcej metali, aniżeli przed wojną. W dalszym ciągu rozwija się hutnictwo żelaza we wschodnich okrygach kraju. Poziom produkcji wyrobów walcowanych jest w tych okrygach 2,5 raza wyższy od przedwojennego.

Zgodnie z zadaniami planu pięcioletniego w dziedzinie hut-

Z nadwyżką realizowane jest zadanie planu 5-letniego

Równoległe z odbudową Zagłębia Donieckiego i Zagłębia Moskiewskiego rozwijał się w dalszym ciągu przemysł węglowy na Uralu, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Zagłębiu Kara-gandyjskim i w innych wschodnich okrygach kraju. Na Wschodzie wydobywa się w chwili obecnej przeszło 2 razy więcej węgla, aniżeli przed wojną. Z nadwyżką realizowane jest zadanie planu pięcioletniego w dziedzinie rozbudowy Pleczorskiego Zagłębia Węglowego — nowej bazy węglowej dla okrygów północnych i Leningradu. Pracuje się nad nowymi złożami węgla w innych okrygach kraju.

Pomyślnie rozwija się nasz przemysł naftowy. Zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia ropy naftowej zostało wykonane z nadwyżką. Plan pięcioletni przewidywał zwiększenie wydobycia ropy naftowej w r. 1950, w porównaniu z wydobyciem przedwojennym, o 14 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie ropy naftowej przewyższyło poziom przedwojenny o 21 proc. Całkowicie został odbudowany i zaopatrzone w nowe urządzenia techniczne, zniszczone podczas wojny przemysł naftowy okrygów Majkopu i Groźnego oraz przemysł naftowy Ukrainy Zachodniej.

Wzrosła poważnie znaczenie nowych okrygów naftowych na Wschodzie. Stworzone zostały nowe wielkie zagłębia naftowe i rafinerie w Baszkirii. Szybko rozwija się wydobycie nafty i przemysł przetworów naftowych w obwodzie kujbyszewskim oraz w Republikach Turkmęńskiej, Uzbekkiej i Kazachskiej. Odkryte zostały nowe wielkie złoża naftowe w Republice Tatarskiej. Prowadzone są wielkie prace w celu rozbudowy wydobycia nafty na Sachalinie. Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w ogólnym wydobyciu nafty w całym Związku wzrósł do 44 proc. wobec 12 proc. w roku 1940.

Naftowy przemysł przetworczy został zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne. Wprowadził on do produkcji i wytwarza nowe gatunki wysoko oktanowej benzyny lotniczej i innych rodzajów paliwa i smarów. Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięcioletnia miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. W rzeczywistości jednak produkcja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrycznie zostały całkowicie zburzone, moc trzech elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyła o 60 proc. przedwojenną.

Wzrosła poważnie znaczenie nowych okrygów naftowych na Wschodzie. Stworzone zostały nowe wielkie zagłębia naftowe i rafinerie w Baszkirii. Szybko rozwija się wydobycie nafty i przemysł przetworów naftowych w obwodzie kujbyszewskim oraz w Republikach Turkmęńskiej, Uzbekkiej i Kazachskiej. Odkryte zostały nowe wielkie złoża naftowe w Republice Tatarskiej. Prowadzone są wielkie prace w celu rozbudowy wydobycia nafty na Sachalinie. Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w ogólnym wydobyciu nafty w całym Związku wzrósł do 44 proc. wobec 12 proc. w roku 1940.

Naftowy przemysł przetworczy został zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne. Wprowadził on do produkcji i wytwarza nowe gatunki wysoko oktanowej benzyny lotniczej i innych rodzajów paliwa i smarów. Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięcioletnia miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. W rzeczywistości jednak produkcja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrycznie zostały całkowicie zburzone, moc trzech elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyła o 60 proc. przedwojenną.

Pomyślnie zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych. Równoległy postęp techniczny, wzrost kwalifikacji naszych kadr oraz twórcza inicjatywa robotników, inżynierów i techników zapewniły znaczny wzrost wydajności pracy.

Pięcioletni plan przewidywał wzrost wydajności pracy w przemyśle w 1950 roku o 58 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. W rzeczywistości jednak wydajność pracy robotników w przemyśle była w trzecim kwartale roku 1950 wyższa o ponad 40 proc. niż w okresie przedwojennym.

W szybkim tempie rozwija się przemysł budowy maszyn.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie produkcji maszyn, urządzeń mechanicznych i przyrządów są pomyślnie wykonywane. Plan pięcioletni przewidywał wzrost gotowej produkcji urządzeń technicznych w 1950 roku — o 100 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja maszyn przekroczyła poziom przedwojenny 2,2 raza. Jednocześnie produkcja urządzeń hutniczych wzrosła pięciokrotnie, turbin parowych 2,5 raza, wielkich silników elektrycznych — pięciokrotnie, urządzeń dla przemysłu naftowego ponad trzykrotnie, kopacek mechanicznych — trzynastokrotnie.

W ciągu ostatnich lat radzieccy budowniczowie maszyn w oparciu o osiągnięcia rodzimej nauki stworzyli i opanowali wiele nowych, nowoczesnych typów maszyn i urządzeń mechanicznych.

W latach planu pięcioletniego wzrosło znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych w przemyśle. Tak np. wielkie piece wykorzystywane są lepiej o 25 proc., niż w okresie przedwojennym, a piece marte nowskie o 32 proc. Szybko wiercenia eksploatacyjnego szybów naftowych wzrosła w porównaniu z okresem przedwojennym o 43 proc. Jednakże, jak wykazuje doświadczenie przodujących robotników i zakładów fabrycznych, istnieją jeszcze znaczne rezerwy i możliwości bardziej wydajnego wykorzystania urządzeń.

Pomyślnie zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych. Równoległy postęp techniczny, wzrost kwalifikacji naszych kadr oraz twórcza inicjatywa robotników, inżynierów i techników zapewniły znaczny wzrost wydajności pracy.

Pięcioletni plan przewidywał wzrost wydajności pracy w przemyśle w 1950 roku o 58 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. W rzeczywistości jednak wydajność pracy robotników w przemyśle była w trzecim kwartale roku 1950 wyższa o ponad 40 proc. niż w okresie przedwojennym.

W przemyśle prowadzone są poważne prace w celu zaoferowania surowców, półfabrykatów, paliwa i energii elektrycznej oraz w celu lepszego wykorzystania przestrzeni produkcyjnej, jak również w celu przyśpieszenia obiegu środków obrotowych. W wyniku tego, plany ustalone przez rząd w celu obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej są wykonywane i przekraczane.

(Dalszy ciąg na str. 4-ciej).

NIECH ŻYJE ZWIĄZEK RADZECKI — OSTOJA POKOJU ŚWIATOWEGO!

Uroczysta akademія w Teatrze Polskim w Warszawie z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

WARSZAWA PAP. DNIA 6 BM. W TEATRZE POLSKIM W WARSZAWIE Z INICJATYWY KOMITETU CENTRALNEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ ODBYŁA SIĘ UROCZYSTA AKADEMIA POŚWIĘCONA UCZCZENIU XXXIII ROCZNICY WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ.

Na akademii przybył przewodniczący Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydent R.P. — Bolesław Bierut, który zajął miejsce w łóżu honorowej wraz z członkiem Biura Politycznego KC PZPR wicepremierem H. Min-cem.

W akademii wzięli udział: członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu R.P., członkowie KC PZPR, przedstawiciele Wojska Polskiego, stronnictw politycznych, Związków Zawodowych, organizacji społecznych i młodzieżowych, liczni przewodnicy pracy oraz przedstawiciele polskiego świata nauki, kultury i sztuki.

Obecni byli również przedstawiciele dyplomacji ZSRR, Chińskiej Republiki Ludowej i krajów demokracji ludowej z ambasadorami ZSRR W. Z. Lebediewem na czele.

Na scenie teatru, poza stożem przedziałnym na tle czerwonej flagi i biało-czerwonych polskich barw narodowych widać popiersia twórcy Wielkiej Rewolucji: Włodzimierza Lenina i genialnego kontynuatora jego dzieła, przywódcy mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

W przedmówieniu przewodniczącego akademii — członka Biura Politycznego KC PZPR, członka Rady Państwa, prezesa NIK JÓZWIKA-WITOLDA z dwóch stron zasiadli: członek Biura Politycznego sekretarz KC PZPR premier J. CYRANKIEWICZ, ambasador ZSRR — W. Z. Lebediew, członek Biura Politycznego KC PZPR, minister obrony narodowej Marszałek Polski — K. ROKOSSOWSKI, członek Biura Politycznego KC PZPR, podsekretarz stanu w Prezydium Rady Mi-

nistrów — J. BERMAN, członek Biura Politycznego KC PZPR, wice-marszałek Sejmu — R. ZAMBROWSKI, przewodniczący delegacji radzieckiej, przewodniczący Komitetu Światowego ZSRR — gen. A. GUNDOROW, delegat Towarzystwa Przyjaźni Chińsko-Radzieckiej — GEBAU-CZUAN, członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Z. NOWAK, członek KC PZPR, minister spraw zagranicznych — Z. MODZELEWSKI, członek KC PZPR, Budowniczy Polski Ludowej, redaktor Nowych Drog — F. FIEDLER, przewodniczący CK Stronnictwa Demokratycznego, wice-marszałek Sejmu — W. BARCIKOWSKI, członek KC PZPR, przewodniczący ZMP — W. MATWIN, wiceprezes NKW i przewodniczący Sekretariatu Generalnego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — S. Ignar, członek KC PZPR, przewodniczący CRZZ — W. KLÓŚIEWICZ, sekretarz KW PZPR — W. WICHA, zastępca członka Biura Politycznego

Referat zasadniczy wygłasza członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR, premier Józef Cyrankiewicz.

Po wielokrotne przywołaniu burzliwymi oklaskami przemówieniu premiera zrywa się długo nieustająca owacja. Uczestnicy akademii wyrażają swe uczucia braterskiej przyjaźni dla narodów Związku Radzieckiego, dla genialnego woźdźdź postępowej ludzkości — Generalissimusa Józefa Stalina, manifestując niezłomną wolę walki o krze-czywistnienie w Polsce ideału Wielkiej Października pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego — Prezydenta RP Bolesława Bieruta. Wznoszą się okrzyki na cześć bohatera Stalingradu — Marszałka Rokossovskiego.

Potężne brzmie: „STA-LIN, BIERUT, PO-KOJ“.

Serdecznie witany zabiera głos ambasador ZSRR — W. Z. Lebediew.

Głęboka wdzięczność dla Armii Radzieckiej — armii wyzwolicielki dla wielkiego przyjaciela Polski — Józefa Stalina wyrażają okrzyki rozlegające się na sali i nowa burza oklasków. Wśród wielkiego entuzjazmu zebranych został jednogłośnie uchwalony tekst listu do Generalissimusa Józefa Stalina.

(Tekst listu podajemy obok)

Czołowi przewodnicy pracy z fabryk i ze wsi składają meldunki o wykonaniu i przekroczeniu zobowiązań podjętych dla uczczenia Wielkiej Października.

Przewodnikom pracy zebrani urządzają serdeczną owację.

Orkiestra gra Międzynarodówkę, której bojowe słowa podchwytują stojące niezłomnie wale wojny i zwycięstwa, wszyscy zgromadzeni na sali.

Bogata część artystyczna zakończyła akademie.

Pod przewodnictwem Stalina wywalczymy pokój

List uczestników uroczystej akademii ku czci 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej do Generalissimusa Stalina

GENERALISSIMUS JÓZEF STALIN

MOSKWA — KREML

Zebrani na uroczystej akademii w Warszawie przedstawiciele klasy robotniczej i społeczeństwa stolicy, przedstawiciele władz Rzeczypospolitej, wojska oraz organizacji politycznych i społecznych, z okazji 33-iej rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej przesyłają na Wasze ręce gorące i serdeczne pozdrowienia i życzenia wspaniałych sukcesów dla bratnich narodów radzieckich, które pod Waszym kierownictwem weszły na drogę gigantycznego budownictwa komunistycznego, na drogę wspaniałego rozwoju zwiastującego ludzkości nową erę, erę wolności, sprawiedliwości i pokoju. Podczas gdy imperialiści amerykańscy przechodzą do jawnych aktów agresji przeciw wolnym narodom Związku Radzieckiego dając wyraz swej nie-wręcznej woli pokoju i wskazując ludom świata drogę do szczęścia i dobrobytu.

Naród polski, który z entuzjazmem realizuje Plan 6-letni budownictwa fundamentów socjalizmu, nigdy nie zapomni, że uzyskał niepodległość dzięki zwycięstwu Wielkiej Rewolucji Październikowej, że wspólnie zwycięstwo Armii Radzieckiej nad hitleryzmem wyzwoliło go spod jarzma faszyzmu i umożliwiło przejęcie władzy przez lud pracujący pod kierownictwem klasy robotniczej, że tylko dzięki braterskiej pomocy wielkiego Związku Radzieckiego Polska mogła wstąpić na drogę wiodącą do socjalizmu. Dlatego też rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej jest również

świętem mas pracujących naszego kraju. Polska klasa robotnicza, masy chłopskie i młodzież niezłomnie zobowiązanymi produkcyjnymi uczcili rocznicę Wielkiej Października.

W radosnym dniu święta na rodów radzieckich i całej powiejszej ludzkości naród polski nragnie wyraził Wam — wielkiemu Wodzowi mas pracujących całego świata i wielkiemu Przyjacielowi Polski — uczucia miłości i szczerego przywiązania.

W obliczu kłosa Imperia- listycznych podlegaczy wojennych, w imieniu polskiej klasy robotniczej i ludu polskiego, któremu przewodzi Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, zapewniamy Was, iż nie będziemy szczerzyć siły, aby zwyciężyć nasz wkład do walki o utrwalenie po- oje świętego, jeszcze bardziej zdecydowanie wlezy przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, zaostremy naszą czujność wobec kłosa wroga, wzmocnimy siły gospodarcze i obronne naszego kraju, urzeczywistnimy będziemy zapale i wiarę w przyszłość Plan 6-letniej budowy podstaw socjalizmu, będziemy wmasznie nasz państwo demokracji ludowej.

Natechniony niezwykłym idealm Wielkiej Rewolucji Październikowej — naród nasz z wiarą i stanowczą śmiałością kroczy naprzód do socjalizmu.

Jesteśmy głęboko przekonani, że krzyżując brodziec kłosa wania podlegaczy wojennych, obój pokój pod Waszym kierownictwem zwycięży

BOLESŁAW BIERUT

DO PANA N. M. SZWERNIKA PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ Z.S.R.R. MOSKWA

W XXXIII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam w imieniu narodu polskiego i własnym dla narodów Związku Radzieckiego, dla Prezydium Rady Najwyższej Z.S.R.R. i dla Pana osobliście najserdeczniej sze podrowienia.

Naród polski na podstawie swych własnych doświadczeń wie jakiego epokowego przełomu w dziejach całej ludzkości dokonała Wielka Rewolucja Październikowa i powstała dzięki niej Wielki Związek Radziecki — nadzieja i otucha wszystkich narodów milujących pokój i wolność.

Tylko dzięki nieustannie rosnącej potędze Związku Radzieckiego i skupiających się wokół niego sił państw — wbrew prowokacjom imperialistycznych agresorów pokój może być obroniony.

Naród polski śle iza narodom Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć na drodze do jeszcze większego rozkwitu i pomysłowości.

BOLESŁAW BIERUT

DO GENERALISSIMUSA J. W. STALINA PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW Z.S.R.R. MOSKWA — KREML

Z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam Panu, Panie Premierze, i narodom Związku Radzieckiego w imieniu i za rządu Rzeczypospolitej Polskiej i własnym najserdeczniejsza życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w walce o najszybsze i najlepsze cele ludzkości.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa wskazała wszystkim narodom świata perspektywę pomyślnego rozwoju i szczęśliwej przyszłości. Narodowi polskiemu przyniosła ona niepodległość, a pokonanie faszyzmu przez potężną i bohaterską Armie Czerwoną, wyzwoliło kraj spod okupacji, umożliwiło narodowi wyzwolenie społeczne spod uścisku obywateli i kapitalistów i wkroczenie na drogę budowy socjalizmu.

Prasne Pana zapewnić, Panie Premierze, że naród polski z głęboką wdzięcznością pamięta o szlachetnej i bezinteresownej pomocy udzielanej mu stale przez Związek Radziecki.

W dniu XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej naród Polski ożywiony jest zdecydowaną wolą skupienia wszystkich sił do dalszej wytrwałej walki o trwały pokój, walki prowadzonej przez setki milionów milujących pokój ludzi na całym świecie pod przewodnictwem ostoł pokój — Wielkiego Związku Radzieckiego.

JÓZEF CYRANKIEWICZ

DO PANA A. J. WYSZYŃSKIEGO MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH ZSRR MOSKWA

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej moje najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia dalszych osiągnięć w pracy dla socjalizmu oraz w walce o trwały pokój.

Naród polski stoi niezłomnie u boku narodów Związku Radzieckiego, z którymi łączy go braterska i nierozrwalna przyjaźń.

ZYGMUNT MODZELEWSKI

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR w sprawie obchodu 25 rocznicy śmierci Feliksa Dzierżyńskiego

(Dokończenie ze str. 1-ej)

swą niewyczerpaną energię i płomienny entuzjazm oddał sprawie zwycięstwa rewolucji w Polsce i w Rosji.

Gdy pod koniec wieku XIX carska ochrana na drodze masowych przesłuchań rozbiła organizację młodej wówczas socjal demokracji polskiej, Dzierżyński odbudowuje w krótkim czasie partię Stanowiu na najlepsze uosobienie tradycji, które przekazała nam w dziedzictwie SDKPiL, tradycji wier-

ności sprawie robotniczej, internacjonalizmu i wspólnej walki z rosyjskim ruchem rewolucyjnym.

W okresie rewolucji 1905 r., która ogarnęła całe imperium carskie i wysunęła Królestwo Kongresowe na jedną z czołowych pozycji walk, Dzierżyński jest wodzem i duszą organizacji krajowej SDKPiL, niezłomowanie głosi i realizuje braterstwo broni polskiego i rosyjskiego proletariatu.

W kwietniu 1906 r. jako przedstawiciel SDKPiL uczestniczy w IV zjeździe SDPRR, wchodzi z ramienia socjaldemokracji polskiej do Komitetu Centralnego SDPRR. W zarządzie walce, jaka się toczy między kierunkiem mieńszewickim, a bolszewickim, popiera zdecydowanie bolszewików. Lenin już wówczas uważał Dzierżyńskiego za najbliższego bolszewikom działacza SDKPiL.

W latach reakcji stołypinowskiej Dzierżyński podważa swe wysiłki, walczy nieubłaganie z likwidatorstwem (oportunizmem dążącym do likwidacji ruchu rewolucyjnego). W więzieniach carskich, na zesłaniu syberyjskim, w ciągu długich lat katologii w kajdanach i na wolności — Feliks Dzierżyński był zawsze w pierwszych szeregach walczących.

Ledwie uwolniony z kajdan przez rewolucję lutową jawia się w Komitecie Moskiewskim Partii Lenina — Stalina. Na VI zjeździe Partii, który wszedł na drogę przygotowań do zbrojnego powstania, Dzierżyński wybrany zostaje w skład kierownictwa. Walcząc o zwycięstwo i utrwalenie władzy proletariackiej w Rosji, Dzierżyński walczył jednocześnie o swoją „stara sprawę”, o dobro polskiej klasy robotniczej, o dobro narodu polskiego.

Był członkiem kierownictwa powstania zbrojnego. Jako bohater Października i jeden z organizatorów Rewolucji stanął wkrótce na szczególnie trudnym posterunku walki z podnoszącą głowę reakcją pod sycaną i opłacaną z zewnątrz przez imperialistów. Dzięki swej nadludzkiej energii Dzierżyński z honorem wypełnił zadanie postawione przez partię, pokierował zwycięsko walką przeciw hydrze kontrrewolucji w obronie Republiki Radzieckiej, będącej ostoją i nadzieją całej postępowej ludzkości Feliks Dzierżyński „karczący miecz rewolucji” i „postrach światowej burżuazji”, przyjaciel i wierny żołnierz Lenina i Stalina — był i jest otoczony miłością i podziwem uściskanych i wyzyskiwanych całego świata.

Kiedy skończył się okres wojny domowej, Partia posyła Dzierżyńskiego na front odbudowy ekonomicznej zrujnowanego kraju. I tu, podobnie jak w latach ubiegłych, wszystkie swe siły ofiaruje sprawie socjalizmu.

Całe swe życie oddawał Dzierżyński bez reszty walce o zwycięstwo sprawy robotniczej. Zakończył swe życie na posterunku bojowym 20 lipca 1926 r.

„Gorejący płomień i bohater ska odwaga w walce z trudnością” — tak scharakteryzował towarzysza Stalina Feliksa Dzierżyńskiego w przemówieniu nad jego trumną.

Naród polski, który odzyskał wolność dzięki Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i który buduje dziś fundamenty socjalizmu w oparciu o braterską pomoc potężnego Związku Radzieckiego, czci głęboko pamięć niezłomnego szermierza Rewolucji Feliksa Dzierżyńskiego, będącego najwspanialszym ucieleśnieniem nierozdzielnych wleatów łączących polski i rosyjski ruch rewolucyjny, symbolem wiecznej przyjaźni narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego.

Dzisiaj, gdy polska klasa robotnicza wraz z całym ludem pracującym obchodził uroczystie 33 rocznicę zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Październikowej w wolnej i obcej przemocy Polsce Ludowej, Biuro Polityczne KC PZPR postanawia:

W związku z przypadającą w lipcu 1951 r. 25-tą rocznicą śmierci Feliksa Dzierżyńskiego:

a) przygotować szereg publikacji i zorganizować akcje wydawnicze, prasową i radio wa w celu pełnego wyjaśnienia masom pracującym historię rycznej roli i wielkości bohaterskiej postaci Feliksa Dzierżyńskiego;

b) odsłonić w lipcu 1951 r. w Warszawie na Placu Bankowym, mającym szczytne tradycje rewolucyjne, pomnik Feliksa Dzierżyńskiego;

c) w dniu tym wmurować tablice pamiątkowe w miejscach związanych z osobą Feliksa Dzierżyńskiego w Warszawie, w Dąbrowie Górniczej, w Łodzi, Krakowie i Białymstoku;

d) zorganizować w Warszawie centralną wystawę, poświęconą życiu i działalności Feliksa Dzierżyńskiego.

Rozpoczynają się konsultacje w Woj. Ośrodku Szkolenia Partyjnego

Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego PZPR w Szczecinie, ul. Niedziałkowskiego 26, komunikuje, że od dnia 8. 11. br. rozpoczynają się w Ośrodku konsultacje indywidualne dla wykładowców szkolenia partyjnego, prelegentów i agitatorów, uczestników konferencji teoretycznych oraz wszystkich studiujących dzieła marksistowskie.

Konsultacji udzielać będą:

- a) w dziedzinie filozofii marksistowskiej, — red. tow. Frenkiel we środy i piątki godz. 19 — 21, — prokurator tow. Hasowa we wtorki i czwartki godz. 17 — 19.
- b) w dziedzinie ekonomii politycznej dyrektora wojewódzkiej szkoły partyjnej, tow. Pawłowski — we wtorki i piątki godz. 15 — 17, tow. Mikołajski we środy i piątki godz. 17 — 19.
- c) w dziedzinie historii WKP(b) i historii polskiego ruchu robotniczego tow. Haber we środy i soboty godz. 17 — 19.

Z województwa koszalińskiego wybiegają sztafety pokoju

Z okazji II Światowego Kongresu Pokoju, który odbędzie się w Anglii w miejscowości Sheffield, Związek Młodzieży Polskiej organizuje sztafety pokoju, które pobiegą z zakładów pracy, szkół i instytucji oraz kół zetempowskich do Warszawy i zainicjują podróż wlecia delegatom polskim na Kongres.

W województwie koszalińskim sztafety rozpoczęły bieg dnia 7 listopada.

Dnia 7 bm. wybiegły one z gromad do gmin, dnia 8 bm. podążą one rowerami, konno do powiatów. Do Koszalina

sztafety motorowe na motocyklach i samochodach wyruszą dnia 9 bm.

Do Koszalina sztafety przebiegają następującymi trasami:

Trasa 1 Słupsk—Sławno—Koszalin, trasa 2 Bytów—Miastko—Koszalin, trasa 3 Złotów—Człuchów—Szczecinek—Koszalin, trasa 4 Wałcz—Miastko—Białogard—Koszalin, trasa 5 Kolobrzeg—Koszalin.

We wszystkich miejscowościach, przez które przebiegają sztafety, organizowane będą wieczerze i pogadanki z udziałem miejscowego społeczeństwa.

W walce o realizację budownictwa komunistycznego wzmocnia się nieustannie jedność moralno-polityczna społeczeństwa radzieckiego

Transport kolejowy, podobnie jak przemysł, pracuje na poziomie, przewyższającym zadania planu 5-letniego. Plan 5-letni przewidywał na rok 1950 zwiększenie o 28 procent przewozów towarowych transportu kolejowego w porównaniu z poziomem przedwojennym. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego przewozy towarowe przekroczyły poziom przed wojenny o przeszło 40 procent. Zwiększony został i odpowiadający tabor lokomotyw i wagonów, utworzona została w kraju baza budowy lokomotyw elektrycznych i dieslowskich.

Dalszy ciąg referatu tow. M. A. Bułganina wygłoszonego na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady z okazji 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

Globalne zbiory bawełny przekroczyły zbiory z 1940 r. o przeszło 40 proc. Zwiększyła się wydajność buraka cukrowego. W bieżącym roku zebranych będzie co najmniej o 25 milionów cetnarów więcej buraka cukrowego, niż w r. 1940.

dochód narodowy w 1950 r. w nien przekroczył poziom przed wojenny o 38 proc. Już w 1949 r. dochód narodowy Związku Radzieckiego prawie że osiągnął ten poziom, a w 1950 r. dochód narodowy przewyższy poziom przedwojenny — w cenach porównywalnych o przeszło 60 proc., tj. znacznie więcej niż przewidywał plan 5-letni.

szeregu wzmocnienia radzieckiego rubla, do podwyższenia jego siły nabywczej. Dochody robotników i pracowników umysłowych, w przeliczeniu na jedną pracującą jednostkę zwiększyły się już w 1949 r. — w cenach porównywalnych — o 24 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. Dochody chłopów odpowiednio zwiększyły się więcej niż o 30 proc. W bieżącym roku odbywa się dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i pracowników umysłowych oraz zwiększają się dochody chłopów.

Mówiąc o naszych sukcesach w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego, nie wolno nie wspomnieć o naszych okrytych chwałą siłach zbrojnych, o naszej armii, o naszym lotnictwie, o naszej marynarce wojennej. Spełniając z honorem swój obowiązek wojskowy, stoją one niezachwianie na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny.

Towarzysz Stalin uczy, że w okresie komunizmu gospodarka narodowa organizowana planowo będzie się opierała na wyższej technice zarówno w dziedzinie przemysłu, jak i w dziedzinie rolniej. Wynika z tego, że musimy koniecznie zorganizować nowy, dalszy rozwój gospodarki radzieckiej, podnieść na jeszcze wyższy poziom techniczne uzbrojenie wszystkich gałęzi gospodarki i osiągnąć dalszy wzrost sił wytwórczych.

W świetle tych stojących przed narodem radzieckim zadań, obrzynie znaczenie mają uchwały rządu dotyczące budowy Kujbyszewskiej i Stalingradzkiej Elektrowni Wodnych na Woldze, budowy głównego kanału Turkmeńskiego Amu Daria — Krasnowodsk, Kachowskiej Elektrowni Wodnej na Dnieprze oraz kanałów Południowo-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego.

Budowie te ze względu na swą skalę, techniczną koncepcję i terminy realizacji są prawdziwymi budowlami komunistycznymi. Każda z nich składa się z elektrowni wodnych, zapór, kanałów i rezerwuarów wodnych oraz z systemów nawadniania. Nowe budowlę stanowią złożony kompleks urządzeń technicznych. Budownictwo takich urządzeń możliwe jest tylko w naszym kraju w warunkach planowej gospodarki socjalistycznej.

Cztery nowe budowane elektrownie będą miały ogólną moc przeszło 4 milionów kilo-

watów i dadzą rocznie przy przeciętnym stanie wód 22 miliardów kilowatów-godzin energii elektrycznej, czyli przeszło 11 razy więcej niż dawały w roku 1913 wszystkie elektrownie Rosji carskiej.

Elektrownie wodne Kujbyszewska i Stalingradzka zapewnią całkowite zaopatrzenie Moskwy w energię elektryczną i umożliwią szybszy rozwój gospodarki obszarów nadwołżańskich oraz centralnych okolic czarnoziemiu; elektrownie wodne głównego kanału Turkmeńskiego i Elektrownia Kachowska umożliwią szybszy rozwój gospodarki obszarów nadkaspjskich Turkmenii i dolnego Dniepru. Kraj otrzyma możliwość uruchomienia nowych zakładów przemysłowych i zastosowania przodującej techniki w zakładach będących już w ruchu.

Zrzasanie i nawadnianie obszarów żyznych ziem południowej Ukrainy i północnego Krymu, pustynnych i na wpół pustynnych obszarów nad Morzem Kaspijskim i w Azji Środkowej — da krajowi dodatkowo miliony pudów pszenicy, ryżu, bawełny i innych upraw technicznych. Na zrzasanych obszarach rozwinię się na szeroką skalę hodowla bydła. Energia elektryczna nowych stacji znajdzie szerokie zastosowanie w przemyśle i w produkcji rolniej. Decyzje rządu w sprawie budowy na Woldze, na Amu Darii i na Dnieprze, powitane zostały w naszym kraju z wielkim entuzjazmem. Robotnicy wielu zakładów przemysłowych podejmują zobowiązania, że szybko i dobrze wykonają zamówienia dla tych nowych budów. Rolnicy, inżynierowie i technicy kierują swą twórczą wysiłki ku rozwiązaniu technicznych problemów nowego budownictwa. Kolekcjonerzy i kolekcjonerki obszarów nadwołżańskich, Turkmenii, Ukrainy i Krymu podejmują zobowiązania pracy w celu przyspieszenia realizacji robót budowlanych.

Wykonywany jest z powodzeniem plan założenia leśnych pasów ochronnych

Wykonywany jest z powodzeniem przyjęty w 1948 roku plan założenia leśnych pasów ochronnych, wprowadzenia trawopólnych płodozmiian, urządzania stawów i zbiorników wody na stepowych i leśnostepowych obszarach europejskiej części Związku. W ciągu dwóch lat założono leśne pasy ochronne na obszarze 1.300 tysięcy hektarów, w kolchozach i sowchozach tychże rejonów urządzono kilka tysięcy stawów i zbiorników wody.

W sierpniu bieżącego roku przyjęto ważną decyzję w sprawie przejścia do nowego systemu nawadniania na obszarze ponad 4.300 tysięcy ha. Przewidując urządzenie tymczasowych kanałów nawadniających zamiast stałych kanałów, które utrudniały zastosowanie nowoczesnej techniki maszynowej w rolnictwie, nowy system nawadniania pozwoli na zwiększenie obszaru nawadnianych gruntów na znaczny wzrost wydajności pracy w rolnictwie, korzystającym z nawadniania.

Rozwój gospodarki rolnej

W roku bieżącym wysiłki partii i rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli. Kolchozy i sowchozy, wykonując trzyletni plan rozwoju uspołecznionej, kolchozowej i sowchozowej hodowli bydła, osiągnęły poważne zwiększenie pogłowia bydła i podniosły jego produktywność. Nasza hodowla ucierpiała bardzo w czasie wojny. W ważnych okęgach rolniczych kraju — na Ukrainie, Kaukazie północnym, Białorusi, w centralnych obwodach czarnoziemiu pogłowia bydła, poza niewielką częścią, ewakuowana na wschód i ukryta przez ludność, została całkowicie wytrzebiona. W czasie wojny hodowla ucierpiała również w innych okęgach kraju. Pomimo to, w chwili obecnej została całkowicie przywrócony nie tylko przedwojenny poziom uspołecznionej hodowli, lecz w znacznym stopniu poziom ten przekroczone. Pogłowia bydła rogatego w kolchozach jest obecnie większe o 38 proc. niż przed wojną, owiec i kóz — 65 proc., trzody chłwek — o 55 proc. Kolchozy i sowchozy osiągnęły znaczne zwiększenie pogłowia bydła rasowego.

Partia i rząd udzielają wielkiej pomocy kolchozom, sowchom i stajom maszynowo-traktorowym. Gospodarka rolna zaopatrywana jest oficjalnie w różnorodne maszyny. Nasze fabryki traktorów i fabryki budowy maszyn rolniczych uległy zniszczeniu podczas wojny; obecnie wszystkie one zostały odbudowane i wraz z nowymi fabrykami dają w bieżącym roku gospodarce rolnej: traktorów w przeliczeniu na jednostkę o mocy 15 koni mechanicznych — czterokrotnie więcej niż w 1940 r.; kombajnów — 3,8 razy tyle, pługów traktorowych — cztery razy tyle, siewników traktorowych — prawie sześć razy tyle, kultywatorów traktorowych — przeszło trzy razy tyle.

Przemysł chemiczny dostarcza gospodarce rolnej coraz więcej nawozów sztucznych. W bieżącym roku gospodarca rolna otrzymuje nawozów fosforowych, potasowych i azotowych prawie dwukrotnie więcej niż w 1940 r.

Prowadzenie wielkiej gospodarki kolektywnej, wyposażonej w przodującą technikę, wy maga znajomości ekonomiki produkcji kolchozowej, znajomości podstaw agrotechniki i mechanizacji. Spośród kolchozników wysunęli się wybitni organizatorzy, kierownicy i mistrzowie gospodarki rolnej. Nie wolno jednak poprzestawać na tym. Toteż partia i rząd stawiają zadanie dalszego wzmocnienia kadr kolchozowych, wprowadzenia do produkcji kolchozowej i do praktycznej pracy stacji maszynowo-traktorowych osiągnięć nauki i najnowszych doświadczeń gospodarki rolnej.

Wzrost dochodu narodowego, dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu

Rozwojowi gospodarki narodowej towarzyszy wzrost dochodu narodowego oraz dalszy wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego naszego narodu.

W krajach kapitalistycznych klasy wyzyskiwaczy przywłaszczają sobie lwią część dochodu narodowego, wytwarzanego przez masy pracujące. W radzieckim socjalistycznym systemie gospodarki dochód narodowy przypada masom pracującym i jego podział odbywa się nie w interesie wzbogacenia klas wyzyskiwaczy, lecz w interesie systematycznego podnoszenia sytuacji materialnej robotników, chłopów i inteligencji oraz rozszerzenia produkcji socjalistycznej. Dlatego też wzrost dochodu narodowego w Kraju Rad stanowi najbardziej syntetyczny i jaskrawy wskaźnik wzrostu dobrobytu materialnego mas pracujących.

W ZSRR nie ma bezrobocia

W naszym kraju nie ma, jak wiadomo, bezrobocia. Liczba robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w gospodarce narodowej nieustannie wzrasta i obecnie przewyższa liczbę przedwojenną o 22 proc.

Poprawa sytuacji materialnej mas pracujących znajduje wyraz we wzroście siły nabywczej ludności i w zwiększonych obrotach handlu. W bieżącym roku mogliśmy skierować do sklepów państwowych i spółdzielczych dla odprzedaży ludności, nie licząc miejscowych zasobów, o 35 proc. więcej mięsa i produktów mięsnych niż przed wojną, o 53 proc. więcej ryb, o 60 proc. więcej masła i innych tłuszczów o przeszło 30 proc. więcej cukru i wyrobów cukierniczych, o 88 proc. więcej tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych, o 35 proc. więcej obuwia, o 37 proc. więcej artykułów pończoszniczych, o 31 proc. więcej mydła.

Rozwój radzieckiej nauki

Rząd wydaje duże sumy na akcje społeczno-kulturalne. W latach powojennych w kraju naszym odbudowano i zbudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, instytucji dziecięcych oraz wiele szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W szkołach podstawowych, 7-letnich i średnich, w szkołach technicznych oraz w innych średnich zakładach naukowych uczy się 37 milionów osób. Wyższe uczelnie kształcą 1.220 tysięcy studentów. Cyfra ta jest o 400 tysięcy wyższa od przedwojennej.

Rozwija się pomyślnie literatura i sztuka radziecka, które służą u nas interesom narodu i stanowią ważny instrument komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

Wzrasta sieć zakładów naukowo-badawczych. Poczyniono nowe, poważne kroki w kierunku rozwiązania zadania postawionego przez towarzysza Stalina uczonym radzieckim: „Nie tylko doświadczać, lecz również przećwiczać w najbliższym czasie osiągnięcia nauki za rubieżami naszego kraju”.

W ślad za wykryciem tajemnicy energii atomowej, uczeni nasi swymi licznymi, poważnymi pracami i wynalazkami przyczynili się do postępu technicznego, do wykonania i przekroczenia planów naszej gospodarki narodowej.

Przeprowadzone w bieżącym roku twórcze dyskusje w dziedzinie zagadnień językoznawstwa i fizjologii posunęły naprzód rozwój naszej radzieckiej nauki.

Wyjątkowo ważne znaczenie miały wystąpienia towarzysza Stalina w dyskusji nad zagadnieniami językoznawstwa. Wy stąpienia te spowodowały głęboki przełom przede wszystkim w tej gałęzi nauki. Towarzysz Stalin wykazał, że nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów, bez wolności krytyki, zastępowania przestarzałych formuł i wniosków przez nowe

Obecnie konsumpcja krajowa przewyższa znacznie poziom przedwojenny.

Partia i rząd uważają za sprawę pierwszorzędnej wagi zwiększanie ze wszechmiar funduszu mieszkaniowego kraju, a zwłaszcza udzielanie pomocy robotnikom, chłopom i inteligencji w budowie indywidualnych domów mieszkalnych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy pięcioletniej powojennej odbudowano i zbudowano mieszkania o łącznej powierzchni około 90 milionów metrów kwadratowych. W tym samym czasie w miejscowościach wiejskich odbudowano i zbudowano przeszło 2,5 miliona domów mieszkalnych. Cyfry te świadczą o znacnym zasiegu budownictwa mieszkaniowego w naszym kraju. Jednakże plany budownictwa mieszkaniowego nie wszędzie są w całej pełni wykonywane. Do my mieszkalne w miastach i na wsi buduje się powoli i wciąż jeszcze drogo.

i otworzył przed całą radziecką myślą naukową szerokie horyzonty dla rozwiązywania nowych zadań, stojących przed naszym państwem.

O dalsze udoskonalenie wychowania komunistycznego mas pracujących

W toku rozwoju społeczeństwa radzieckiego sprawa hartu ideologiczno-teoretycznego naszych kadr nabiera coraz większego znaczenia. Warunki przejścia od socjalizmu do komunizmu zobowiązują nas do tego, byśmy podnieśli na wyższy szczebel całą pracę ideologiczną, byśmy osiągnęli dalsze udoskonalenie wychowania komunistycznego mas pracujących.

Nie można zbudować komunizmu bez całkowitego przezwyciężenia przeżytków kapitalizmu w świadomości naszych ludzi. Oto dlaczego należy wzmocnić walkę z różnymi przejawami niekomunistycznego stosunku do pracy i do własności socjalistycznej, do przestrzegania interesu państwowego.

Trzeba stanowczo wykorzystać wpływy burżuazyjne w dziedzinie nauki, literatury i sztuki, dążyć wytrwale do udoskonalenia pracy nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem naszych kadr wszystkich specjalności, dopomóc im w opanowaniu nauki o prawach rozwoju społeczeństwa.

Nasza Partia Komunistyczna wzywa, aby nie poprzestawać na tym co osiągnięto i nie dawać się ośmiewać sukcesami. Byłoby niegodne ludzi radzieckich nie zauważać niedociągnięć w pracy i nie podejmować kroków w celu ich usunięcia. Nie wolno np. przejść obojętnie wobec takiego niedopuszczalnego zjawiska, jak naruszanie ustaw o obowiązującym wykonaniu planów państwowych. Dotychczas w szeregu

gałęzi przemysłu poszczególne przedsiębiorstwa systematycznie nie wykonują ustalonych dla nich planów. Kierownicy tych gałęzi przemysłu uspakajają siebie, że zła praca przedsiębiorstw, które nie wykonują planu zostanie pokryta kosztem przekroczenia planów przez przedsiębiorstwa przodujące.

Jest to niesłuszne, nieradzieckie podejście do wykonania planów państwowych. Tego rodzaju praktyka osłaniania i zamykania złą pracy jednych przedsiębiorstw kosztem dobrej pracy innych nie ma nic wspólnego z radziecką metodą kierowania gospodarką. Takie metody nie liczą z pracownikami gospodarki socjalistycznej.

W ten sposób mogą rozumować i postępować tylko burżuwini kombinatorzy. Plan państwowy — to prawo. Każde przedsiębiorstwo zobowiązane jest wykonywać ustalone dla niego zadanie. Zadanie to winno być punktem wyjścia nie tylko dla pracowników przemysłu, lecz i dla wszystkich innych gałęzi naszego budownictwa socjalistycznego.

Nie mniej ważne jest podkreślenie poważnych niedociągnięć również w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego. Zwrócił na nie naszą uwagę towarzysz Stalin. Podczas, gdy rozwijamy produkcję przemysłową towarzyszy spadek kosztów własnych produkcji i na

tej podstawie następuje spadek cen towarów i wzmocnienie rubla radzieckiego. — koszty budownictwa, pomimo znacznego wzrostu zasięgu robót inwestycyjnych, nie zmniejszają się i pozostają niezwykle wysokie. Projekty budownictwa zawierają wiele złych szczegółów, co podraża koszty budowy. Wskutek poważnych braków w planowaniu budownictwa inwestycyjnego rozprasza się środki materiałowe i pieniężne na wiele obiektów budowlanych, co powoduje przedłużenie terminów budownictwa, zatrzymuje uruchomienie nowego potencjału produkcyjnego i zwiększa rozmiary nie zakończonego budownictwa. Przy obecnym obrzynie rozmachu naszego budownictwa inwestycyjnego, sprawa ta nabiera dużej wagi państwowej.

Kierownicy naszych organizacji, zajmujących się budownictwem, muszą skoncentrować z naruszeniem zadań rządu w sprawie obniżenia kosztów budownictwa, zapewnić zdecydowane przyspieszenie terminów budownictwa, usprawnić swoją pracę i zlikwidować pozostawanie w tyle za innymi gałęziami naszej gospodarki narodowej.

Niezawodnym i wypróbowanym środkiem walki z niedociągnięciami w naszej pracy jest bolszewicka krytyka i samokrytyka. Partia uczy, że krytyka i samokrytyka, będąc (Dokończenie na str. 5-tej)

Pod sztandarem partii Lenina — Stalina rozwijają się i krzepnie stalinowska przyjaźń narodów

(Dokończenie ze str. 4-iej)
ca jedną z sił napędowych społeczeństwa radzieckiego, pomaga w stanowczym usuwaniu tego co stare, co się przetrzyło i toruje drogę temu, co nowe, przodujące, postępowe. Dlatego też krytyka i samokrytyka należy do służby, nie od wypadku do wypadku, lecz stale. Krytyka i samokrytyka winna być nieprzerwanie działającą bronią, mającą na celu usprawnienie całej naszej pracy.

Dokończenie referatu tow. M. A. Bułganina wygłoszonego na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej

Likwidacja niedociągnięć w wychowaniu politycznym, w budownictwie gospodarczym i kulturalnym pozwoli ujawnić nowe źródła rozwoju produkcji socjalistycznej i tym samym przyspieszy nasz marsz na drodze do komunizmu.

skim, naród koreański zdobył sympatię milijonów krajów i narodów całego świata. Korea

stała się sztandarem ruchu wyzwolitego dla krajów uciśnionych i zależnych.

Imperialiści anglo-amerykańscy prowadzą politykę zburzenia systemu współpracy międzynarodowej

Wyrażając wolę narodów, które doświadczyły okropności wojny, wielkie mocarstwa po zwycięstwie nad Niemcami faszystowskimi i imperialistycznym Japona, ustanowiły uzgodniony system stosunków wzajemnych między państwami, gwarantujący pokój i bezpieczeństwo narodów. Podstawą tego systemu był Układ Poczdamski oraz Karta Narodów Zjednoczonych. Jednakże imperialiści anglo-amerykańscy od dawna już prowadzą politykę, zmierzającą do zburzenia tego systemu współpracy międzynarodowej. Imperialiści anglo-amerykańscy z pominięciem i wbrew Kartie Narodów Zjednoczonych stworzyli agresywny związek północno-atlantyczny oraz montują inne agresywne bloki wojenne.

zachodnich. Konferencja ministrów spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych Wielkiej Brytanii i Francji, która odbyła się we wrześniu r. b. w Nowym Jorku, powzięła decyzję wskrzeszenia armii niemieckiej w zachodnich Niemczech, podjęcia praktycznych kroków w kierunku remilitaryzacji Niemiec zachodnich oraz wykorzystania ich rezerw ludzkich i materialnych w imię swoich interesów, bez uwzględnienia interesów narodów i państw niemieckich.

Polityka rozczłonkowania Niemiec, realizowana przez rządy amerykański, angielski i francuski, z pogwałceniem za sad Układu Poczdamskiego, do prowadziła do zerwania normalnych stosunków ekonomicznych między zachodnimi a wschodnimi obszarami Niemiec, do rozwoju w Niemczech zachodnich tych tylko gałęzi przemysłu, które związane są produkcją wojenną.

propagandę na rzecz nowej wojny i wydać zakaz jej prowadzenia — zakazać używania broni atomowej jako broni agresji i masowej zagłady ludzi, — ustanowić ścisłą kontrolę międzynarodową nad skrupulatnym i bezwzględnie przestrzeganiem tego zakazu. — zawrzeć pakt w sprawie utrwalenia pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami i zredukować ich siły zbrojne o jedną trzecią w ciągu roku z tym, by redukować je dalej w przyszłości. Zdawałoby się, że najprostszą rzeczą byłoby odrzucić przyjął do pokojowej propozycji rządu radzieckiego i sprawdzić w ten sposób szczerść propozycji radzieckich.

Jednakże podżegacze wojenny mając posłuszną większość w ONZ, woleli odrzucić propozycje radzieckie. Odrzucili je zaś dlatego, że propozycje radzieckie podkopują zamiary podżegaczy wojennych i ich a-

gresywne plany. Co więcej, pa nowie ci puszczają w ruch groźby pod adresem Związku Radzieckiego.

Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki nie należy do narodów o słabych nerwach i że nie można go zastraszyć groźbami. Doświadczanie historii wskazuje, że nasza pokojowa polityka nie jest oznaką słabości. Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród nasz potrafi stanąć w swojej obronie, w obronie interesów swej ojczyzny — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku.

Swa agresywna polityka imperialistów maskują twierdzenia, jakoby prowadzili walkę przeciwko komunizmowi. Chwył ten nie jest nowy. Hitler i jego wspólnicy usiłovali w ten sam sposób usprawiedliwić swą agresywną politykę, powołując się na niebezpieczeństwo komunistyczne. Wszyscy wiedzą czym zakończyły się te oszukańcze machinacje hitlerowskie. Widocznie laury Hitlera nie pozwalają spać podżegaczom wojennym z bloku anglo-amerykańskiego.

Gdzie komunizm — tam demokracja, dobrobyt i kultura

Jednakowoż trudno jest obecnie wprowadzić prostych ludzi w błąd. Na przykładzie Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej ludzie pracy widzą, że tam, gdzie komunizm dochodzi do władzy utrwała się prawdziwa demokracja, bezrobocie jest zlikwidowane, dobrobyt i kultura na rodu wzrastają w szybkim tempie i przed każdym człowiekiem otwierają się najszersze możliwości twórczej pracy.

Oto dlatego, mimo wszelkich wysiłków imperialistów „unicestwienia” komunizmu, liczba zwolenników komunizmu wzrasta. Wzrasta z dniem każdym wpływ partii komunistycznych, liczących dziś w swych szeregach bez Związku Radzieckiego, ponad 18 milionów osób. Komunizm i lud pracujący są nierozdzielne. Dlatego tak, jak nie można unicestwić narodu, tak nie można unicestwić komunizmu. Lud przez same swe położenie w społec-

zeństwie kapitalistycznym jest nieprzejednanym wrogiem imperializmu, niosącego narodom cierpienia i masową zagładę na polach zbrojeckich wojen.

Narody nie chcą wojny i zdają sobie coraz jaśniej sprawę, w jaką straszliwą przesadę usiłują je zepchnąć podżegacze wojenni.

Zaostrzenie groźby wojny wzmogło zdecydowaną wolę narodów, by zapobiec wojnie. Na całym świecie szerzy się i krzepnie zorganizowany i potężny ruch w obronie pokoju, ruch jednoczący robotników, chłopów, inteligencję, kobiety i młodzież, ludzi najrozmaitszych przekonań politycznych i religijnych. Obecne narody walczą nie tylko o zakaz broni atomowej, lecz również o powszechne ograniczenie wszelkiego rodzaju zbrojeń, o zakaz propagandy wojennej w każdej postaci, o poąpienie zbrojnej agresji i obecnej ingerencji w wewnętrzne sprawy narodów.

Narody walczące o pokój pewne są triumfu swojej słusznej sprawy

Naród radziecki jest za pokojem i broni zdecydowanie sprawę pokoju. Wyrażając wolę narodu radzieckiego, Rada Nalwyższa ZSRR poparła w czerwcu br. Apel Sztokholmski Stalego Komitetu Światowego Kongresu Obróńców Pokoju. Apel ten podpisało ponad 115 milionów obywateli radzieckich — cała dorosła ludność naszej ojczyzny, odwołując się tym samym, że pragnie pokoju i że będzie walczyła o trwa-
ły pokój. Do walki o pokój powstały milionowe masy narodów innych krajów. Za Apellem Sztokholmskim głosowały, kładąc pod nim podpisy w Chinach — 204 miliony osób, w Polsce, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, na Węgrzech i w Albanii — ponad 50 milionów, w Japonii, Korei, Anglii, Argentynie i innych krajach — 50 milionów, w Niemczech — ponad 20 milionów, we Francji — 15 milionów, w Włoszech — 16 milionów, w Stanach Zjednoczonych — 2,5 miliona osób.

Organizatorska i kierownicza rola partii przejawia się we wszystkich dziedzinach naszego życia państwowego i społecznego. Po zakończeniu wojny, partia skierowała wszystkie wysiłki ludzi radzieckich ku odbudowie gospodarki, ku dalszemu rozkwitowi naszej ojczyzny. Na werwanie partii rozwinięto się w kraju ogólnonarodowe wólcławodnictwo socjalistyczne o przedteminowane wykonanie Planu Pięcioletniego. Partia zapewniła rozwój kultury i dobrobytu materialnego ludzi radzieckich. Pod sztandarem partii utrwalili się jeszcze bardziej jedność moralno-polityczna radzieckie go społeczeństwa, rozwinięła się i okrzepła stalinowska przyjaźń narodów. Wzrosły nowe, liczne kadry pracowników we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego, wychowane przez partię i uzbrojone w naukę marksistowsko-leninowską.

Do dnia dzisiejszego zebrało ogółem pod sztokholmskim apelem pokoju około 500 milionów podpisów. Jest to poważna siła i groźna przestroga dla podżegaczy wojennych.

Narody walczące o pokój pewne są triumfu swojej słusznej sprawy. Udamyśmy one plany podżegaczy wojennych.

Towarzysze!

Wielkie sukcesy, jakie osiągnął nasz kraj w okresie powojennym, są wynikiem bohater-
skiej pracy ludzi radzieckich i słusznej polityki partii komunistycznej, partii Lenina — Stalina.

Działalność naszej partii komunistycznej wykazuje, że stawia ona ponad wszystko interesy narodu i umiejętnie walczy o nie. Swa służba dla ojczyzny i narodu partia zdobyła sobie miłość ludzi radzieckich i pełne ich zaufanie.

W tym tkwi źródło siły Związku Radzieckiego.

Niech żyje niezwykły sztandar Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje potężny naród radziecki!

Niech żyje nasza okryta chwałą Partia Komunistyczna!

Niech żyje pokój na całym świecie!

II. Związek Radziecki a walka o utrwalenie pokoju na całym świecie

Realizując zadania budownictwa na polu gospodarki narodowej, Związek Radziecki u porczywie walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między narodami wszystkich krajów. Reka w rękę ze Związkiem Radzieckim prowadzi walkę o pokój i o przyjaźń narodów kraje demokracji ludowej — Albania, Bułgaria, Węgry, Polska, Rumunia, Czechosłowacja.

O sprawie pokoju walczą aktywnie wielki naród chiński pod przewodem Komunistycznej Partii Chin z towarzyszem Mao Tse-tungiem na czele.

Zdecydowanie stoją w obronie pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna.

O sprawie pokoju, o wolność i niezależność swego narodu prowadzi wojnę wyzwolenczą bohaterki naród koreański.

Wszystkie te narody stanowią obóz pokoju, socjalizmu i demokracji.

Towarzysz Stalin niejednokrotnie wskazywał, że różnica systemów ekonomicznych i ideologii nie wyklucza współpracy i normalnych stosunków między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi, a w szczególności między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

„Dla współpracy — mówi tow. Stalin — nie jest rzeczą konieczną, by narody miały jednakowy system. Należy szanować systemy spróbowane przez naród”.

Równocześnie tow. Stalin wskazuje, że „należy rozróżnić między możliwością współpracy, a chęcią współpracy. Możliwość współpracy zawsze istnieje, ale nie zawsze jest obóz współpracy”.

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to cały świat wie o licznych wysiłkach i praktycznych krokach naszego rządu, zmierzających do utrwalenia sprawy pokoju i współpracy narodów.

Obozowi socjalizmu i demokracji, obozowi pokoju przeciwstawia się obóz imperializmu z kołami rządzącymi Stanów Zjednoczonych na czele, obóz prowadzący politykę rozpetywania nowej wojny, politykę panowania silnych krajów nad słabymi.

Rząd radziecki domaga się zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami

Całkowitym tego przeciwnikiem jest polityka rządu radzieckiego, który domaga się wcielenia w życie porozumienia poczdamskiego, przewidującego utworzenie jednolitych, niezawisłych i milujących pokój Niemiec demokratycznych. Znane są powszechnie propozycje rządu radzieckiego w sprawie jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania wojsk okupacyjnych i utworzenie rządu ogólnie - niemieckiego. Propozycje te zostały znów wysunięte w opublikowanej niedawno deklaracji ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Związek Radziecki domaga się także wprowadzenia w życie Deklaracji Poczdamskiej, to jest jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Japonią, wycofania z Japonii wojsk okupacyjnych i usunięcia groźby odrodzenia militarizmu japońskiego.

Stany Zjednoczone Ameryki, przeciwnie, stawiają sobie za cel przedłużenie okupacji Japonii i przekształcenie jej w bazę wypadową dla przeprowadzenia swych agresywnych planów na Dalekim Wschodzie. Wykorzystując swą sytuację mocarstwa okupacyjnego

go i naruszając uzgodnione decyzje w sprawie demilitaryzacji i demokracji Japonii, Stany Zjednoczone odbudowują bazy marynarki wojennej w Japonii, tworzą na nowo je pońskie siły zbrojne, przesłaniają organizacje demokratyczne i popierają powrót militarystów japońskich do władzy.

W ten sposób naruszają powzięte zobowiązania w sprawie Niemiec i Japonii, rządy Stanów Zjednoczonych Ameryki i Anglii udaremniają pokojowe uregulowanie, w którym zainteresowane są narody wszystkich krajów.

W walce o pokój i współpracę międzynarodową, rząd radziecki popiera wszystkie posunięcia, zmierzające do wzmożenia Organizacji Narodów Zjednoczonych, która powinna być poważnym narzędziem zachowania pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa.

Towarzysz Stalin wskazywał, że „siła tej międzynarodowej organizacji polega na tym, że opiera się ona na zasadzie równouprawnienia państw, a nie na zasadzie panowania jednego nad drugim. Jeżeli Organizacja Narodów Zjednoczonych uda się zachować nadal zasadę równouprawnienia, to odegra ona bezwarunkowo wielką dodatnią rolę w dziele zapewnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa”.

Stany Zjednoczone dążą do przekształcenia ONZ w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie

Przedstawiciele bloku anglo-amerykańskiego odrzucają systematycznie propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Co więcej, rząd amerykański dąży do tego, by przekształcić tę organizację międzynarodową w zwykły przybudówek departamentu stanu USA, w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie. Tym samym rząd Stanów Zjednoczonych wykazuje, że nie pragnie szukać dróg do współpracy międzynarodowej i nie szanuje su-

werennych praw innych państw, że zamierza on rozpocząć nową wojnę.

Imperialiści dokładają wielu wysiłków, by zniekształcić obraz pokojowej polityki Związku Radzieckiego i przedstawić ją jako propagandę, jako próbę wprowadzenia kogoś w błąd. Cóż zaś może być bardziej szczerze i jasne niż niejednokrotne propozycje rządu radzieckiego wymierzone przeciwko rozpetywaniu nowej wojny, a występujące na rzecz rozszerzenia współpracy międzynarodowej?

Pokojowe propozycje radzieckie podkopują agresywne plany podżegaczy wojennych

Rząd radziecki, wierny swej polityce walki o pokój, na odbywającej się obecnie piątej sesji Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych zaproponował przyję-

Rząd radziecki domaga się pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej

Rząd radziecki, wierny swej niezmiennej polityce pokoju, od samego początku wydrzeń w Korei domagał się uregulowania konfliktu za pomocą środków pokojowych. W tym celu rząd radziecki proponował, by zakończyć natychmiast działania wojenne w Korei i równocześnie wycołać stamtąd wszystkie wojska cudzoziemskie, dać tym samym narodo wi koreańskiemu możność rozstrzygnięcia swych spraw wewnętrznych bez ingerencji zagranicznej.

Jednakże rząd amerykański, który wkroczył na drogę jawnej agresji, odrzucał wszystkie propozycje, mające na celu pokojowe uregulowanie kwestii koreańskiej. Na tym przykładzie narody wszystkich krajów przekonały się naocznie, kto jest zwolennikiem pokoju, a kto zwolennikiem nowej wojny.

Po wszystkich niepowodzeniach i ciężkich klęskach, jakie amerykańskie dowództwo wojskowe ponosiło w Korei w toku walki z milijonem wolnościowym narodem koreańskim, A-

liczebność sił zbrojnych, niszczy się resztki swobód demokratycznych, a organizacje postępowe są prześladowane. Imperialiści amerykańscy mają nadzieję, że będą mogli dla osiągnięcia tych celów wykorzystywać w charakterze mięsa armatniego armie zależnych od nich krajów. Koła rządzące Anglii i Francji, które kiedyś uprawiały samodzielną politykę zagraniczną, obecnie, wbrew swym interesom narodowym, podporządkowują się usłudze we wszystkich zasadniczych sprawach międzynarodowych dyktatowi imperialistów USA.

Ostatnio imperialiści Stanów Zjednoczonych przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji. Najbardziej otwartym przejawem tej polityki jest interwencja zbrojna USA w Korei.

Amerykanie skoncentrowali dla wojny w Korei prawie wszystkie swe siły zbrojne na Dalekim Wschodzie. Nie licząc tylko na własne siły, Amerykanie wciągnęli do operacji wojska Anglii i innych krajów. Dopliero działając takimi poważnymi siłami, kilkakrotnie przewyższającymi siły koreańskiej armii ludowej, interwencji zdołał osiągnąć pewne sukcesy militarne.

Naród koreański po wielkich sukcesach wojennych przeżywa obecnie wojenne niepowodzenia, które nie złamały jednak woli narodu koreańskiego do walki. Niepowodzenia bywały w każdej wojnie, Niemgdyś w latach zbrojnej interwencji obcej i wojny domowej, również nasze państwo radzieckie przeżywało olbrzymie trudności. Jednakże interwencji zostały rozgromieni i wy-pędzeni.

Swa bohaterką walki przedawko interwentom amerykań-

XXXIII rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej spotyka naród polski w pełnym rozmachu socjalistycznego budownictwa

cił jej zagładą kompletną w kleszczach hitlerowskiego „nowego porządku”. I wtedy po raz drugi przyszła do naszego kraju wolność zrodzona z posie w Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji. Przyniósł nam ją żołnierz Armii Radzieckiej, która zdruzgotała hitlerowską potęgę.

Tym razem była to wolność rzeczywista, bo wyzwolona z rąk niewoli hitlerowskiej Pol-

Braterska przyjaźń narodów polskiego i radzieckiego

Stare, tradycyjne więzy, łączące od dziesiątków lat polskich i rosyjskich rewolucjonistów, znalazły nowy wyraz. Wspólnie przelana krew polskich i rosyjskich rewolucjonistów, którzy razem toczyli walkę z przemocą caratu, zakwitła owocem wspieranej braterskiej przyjaźni obu narodów: radzieckiego, który przyniósł nam wolność i polskiego, który nauczył się tę wolność cenić, zabezpiecza ją dziś w sposób najtrwalszy, krocząc śladami narodu radzieckiego po drodze do socjalizmu.

Naród polski obchodzi dziś święto Wielkiej Rewolucji Październikowej jako swoje święto, święto swojego wyzwolenia, swojej wolności, wolności zrodzonej z Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W szczególności napawa nas du-

Nasze zwycięstwa zawdzięczamy pomocy, przyjaźni i przykładowi ZSRR

Polski ruch robotniczy dzięki naukom Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina potrafił wyzyskać wspaniałą szansę historyczną, jaką narodowi naszemu dało zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitleryzmem. Polski ruch robotniczy ugruntował w Polsce ustrój demokracji ludowej, ugruntował w Polsce dyktaturę proletariatu. Polska klasa robotnicza w sojuszu z pracującym chłopstwem przeprowadziła rewolucyjne przeobrażenia społeczne. Odparliśmy zwycięsko kontrrewolucyjne zamachy na naszą władzę ludową, podejmowane przez reakcyjne podziemie, wspierane materialnie i moralnie przez imperialistów. Dźwignęliśmy nasz kraj z ruin wojennych, wykonaliśmy zwycięsko trzyletni plan odbudowy gospodarczej, by stanąć do nowej walki o realizację wielkiego Planu 6-letniego.

Te wszystkie zwycięstwa, osiągnięcia i zdobycze zawdzięczamy braterskiej pomocy, ściślej sojusznictwu i wspieraniu przykładowi pierwszego kraju socjalizmu — Związku Radzieckiemu.

Polski ruch robotniczy uczy się walczyć i zwyciężać na przykładzie przodującej partii robotniczej świata — Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików). Od niej uczymy się wielkiej sztuki kształcenia mas w walce klasowej. Od niej uczymy się czujności rewolucyjnej i łamania przeszkód. Od niej uczy się nasza partia jak przewodzić narodowej w walce o socjalizm, od niej uczy się partia u trzymywania jak najszybszej wiedz z masami pracującymi. W niej widzimy wzór i

Dokończenie przemówienia premiera tow. J. Cyrankiewicza na uroczystej akademii w Warszawie poświęconej XXXIII rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

ską stała się państwem ludowo-demokratycznym. Władzę ujął w swe ręce lud pracujący pod wodzą klasy robotniczej, odsunął zdradziecką i sprzedajną burżuazję raz na zawsze od wpływu na losy kraju. Polska Ludowa dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej weszła na szlak budowy socjalizmu.

ma fakt, że czując rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej możemy równocześnie uczcić największego rewolucjonistę polskiego, który walczył obok Lenina i Stalina, był jednym z czołowych organizatorów Października — Feliksa Dzierżyńskiego.

Ostatnie lata, lata Polskiej Ludowej są żywym świadectwem, żywym i przekonującym dowodem, że polska klasa robotnicza, polskie masy pracujące, cały lud polski, wszystko co w narodzie jest wartościowego zrozumiały sens i naukę Rewolucji Październikowej. Naród polski pod wodzą swej klasy robotniczej wszedł na tory, które ta Rewolucja wskazała wszystkim ludom, walczącym o swoje wyzwolenie, o prawdziwą wolność, o ustrój, w którym zniknie wyzysk człowieka przez człowieka.

przykład, czerpiemy zapał i bojowość. W tej przykładzie kształcimy nasze kadry i nasz aktyw partyjny na prawdziwych bolszewików.

Walka WKP(b) o czystość ideologiczną i polityczną i czystość organizacyjną szeregow partyjnych jest dla nas wzorem, jak należy budować prawdziwie rewolucyjną, prawdziwie bolszewicką partię, która jest warunkiem zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Korzystając z doświadczeń WKP(b) prowadzimy zwycięską walkę z wszelkimi próbami przenikania obcych i wrogich elementów do naszej partii. Wypieramy ze świadomości mas wpływy i pozostałości ideologicznego nacisku wroga klasowego. Prowadzimy i prowadzić będziemy walkę o zniweczenie pozostałości pravicowo-nacjonalistycznego odchylenia i resztek socjal-demokratyzmu

Polski ruch robotniczy osiągnął jedność organiczną na płaszczyźnie marksizmu - leninizmu i zjednoczył się w szeregach Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej poprzez zwycięską walkę z pravicowo - nacjonalistycznym odchyleniem w PPR i prawicą w PPS, poprzez przewycięzanie wszelkich wahań oportunistycznych. Zjednoczenie stało się możliwe dzięki rozgromieniu pravicowych, oportunistycznych, reformistycznych elementów w dawnej PPS.

Ale zbyt długo na polskim ruchu robotniczym zerowata prawica socjal-demokratyczna, by skutki tej zdradzieckiej, reformistycznej i antymarksistowskiej roboty dały się od razu usunąć. I po dziś dzień pokonują w masach robotniczych szczytki i przeżytki so-

cial-demokratyzmu. Te ślady socjal-demokratyzmu prześladają nam w marszu ku socjalizmowi i muszą być wyteplone zwłaszcza, że socjal-

Socjal-demokracja agenturą anglo-amerykańskiego imperializmu

Dawno minęły czasy, gdy socjal-demokratyczni przywódcy ubierali się w szaty takiej czy innej pseudo - marksistowskiej frazeologii. Dziś socjal - demokracja jawnie i bez osłonki wysługuje się jak zwykła agentura, amerykańskiemu i brytyjskiemu imperializmowi, spełniając bez wahanja najbardziej polecenia swych protektorów i chlebobawców. Amerykański Departament Stanu i amerykański wywiad traktuje przywódców socjal-demokratycznych jak swych etatowych i nietatowych funkcjonariuszów do spełniania określonych funkcji dywersyj-

demokracja jako zjawisko międzynarodowe, jak złośliwy nowotwór usiłuje wciąż przezebrać zdrowe tkanki ruchu robotniczego.

nym w ruchu robotniczym, do podkopywania woli oporu mas ludowych krajów kapitalistycznych. Jako zwykłych szpiegów i sabotażystów używa emigracyjne odpadki socjal-demokratyczne, które wyniosły się z krajów zwycięskiej rewolucji do bezpiecznych legowisk w krajach kapitalistycznych.

Nic więc dziwnego, że uczciwej socjalistycznej przechodzą na drogę współpracy z komunistami, że w walce o pokój zacieśnia się jednolity front klasy robotniczej we Włoszech, Francji i w Niemczech zachodnich.

Rok wielkich sukcesów

33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej spotyka naród polski w pełnym rozmachu socjalistycznego budownictwa. Rocznicę witała klasa robotnicza i pracujący chłopcy licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi — rozszerzającym się współzawodnictwem.

Rok ubiegły niewątpliwie przyniósł Polsce Ludowej poważne sukcesy i osiągnięcia.

Zwycięskie zakończenie 3-letniego planu odbudowy gospodarczej stało się punktem wyjścia do rozpoczęcia realizacji wspaniałych i porywających zadań Planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu. „Budując socjalizm w Polsce — mówił o Planie 6-letnim tow. Bierut — stajemy we wspólnym szeregu z wielkim legionem budowniczych socjalizmu i bojowników o socjalizm, który rośnie dziś we wszystkich krajach świata. Naszym wodzem i przewodnikiem jest Stalin, a więc idea hasła i szeregi nasze są niezwykłe”.

Rok ubiegły przyniósł dalszą stabilizację władzy ludowej, postępy w rozwoju spółdzielczej produkcji, dalsze poważne ograniczenia elementów kapitalistycznych w

naszej gospodarce. Reforma walutowa — zdecydowany krok w tym kierunku, to silny oręż w walce o wykonanie planu budowy podstaw socjalizmu. Imponująca sprawność przebiegu reformy walutowej świadczy dobitnie o jednolitym mas pracujących z władzą ludową, świadczą również o wielkiej ofiarności aparatu realizującego reformę.

Rok ubiegły przyniósł poważne wzmocnienie niezawodnego składnika międzynarodowych sił pokoju, naszego Wojska Ludowego, dowodzonego przez bohatera Stalingradu Marszałka Rokossowskiego.

Rok ubiegły, pierwszy rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, przyniósł obu naszym krajom serdeczne zacieśnienie więzów przyjaźni łączącej Polskę Ludową z demokratycznymi siłami nowych, pokojowych Niemiec. Najdobitniejszym wyrazem tego był podpisany między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną układ o granicy, przyjaźni i pokoju na Odrze i Nysie. Ten historyczny zwrot w stosunkach polsko - niemieckich jest również owocem Stalinowskiej polityki pokoju, przyjaźni między narodami i stosowania w polityce międzynarodowej zasad internacjonalizmu.

Z kim pójdzie Episkopat

Rok ubiegły wraz z dalszą stabilizacją władzy ludowej przyniósł poważne okiełznanie prób siania zamętu i wykorzystywania uczuć religijnych przez reakcyjną część kleru. Tym niemniej stwierdzić trzeba, że wciąż jeszcze postawa części Episkopatu jaszkrawo odbiega od postawy całego narodu, a także przeważającej części duchowieństwa. Najzamienniejszym tego przykładem,

który budzi powszechne oburzenie, jest tolerowanie przez Episkopat tymczasowej administracji kościelnej na Ziemiach Zachodnich. Stanowisko to jest jaszkrawo sprzeczne z polską racją stanu, z interesami narodu polskiego, z podpisanymi przez państwo polskie układami międzynarodowymi między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną, jest wodą na młyn

W Domu Kultury w Warszawie odbyła się centralna akademii młodzieżowa, która była transmitowana do Domu Pionierów w Moskwie. Do przedium zaproszono między innymi delegata młodzieżowego Chin Ludowych — Lu-Tie-Czen.

niemieckich reakcjonistów, odwetowców i rewizjonistów i

Polska - mocnym ogniem pokoju

Polska Ludowa w ciągu ostatniego roku niewątpliwie wzmacniała się jako ognio obozu pokoju, wzmacniała się gospodarczo i politycznie dzięki wysiłkowi mas pracujących

ich watykańskich opiekunów. W sprawach tych nie można zbyt długo lawirować. Są tylko dwie drogi, jedna z Adenauerem, druga z narodem polskim.

liści boją się tego pokojowego współzawodnictwa. Stąd szaleńcze plany zbrodni i zniszczeń, stąd prowokacje, stąd zbrodniczy najazd na boki wataki mas pracujących

Na uroczystości ku czci 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej oraz z okazji Międzynarodowego Tygodnia Pokoju i Solidarności w Warszawie delegacja radziecka. Na zdj.: powitanie delegacji na dworcu w Warszawie. Drugi od lewej — generał Aleksander Gundorow przewodniczący Komitetu Słowińskiego ZSRR.

miast i wsi, dzięki pomocy Związku Radzieckiego, dzięki czerpaniu z doświadczeń Związku Radzieckiego.

Rosnąc w siłę, Polska niewątpliwie wnosi swój wkład w międzynarodową walkę o pokój i postęp.

Rosną i rozwijają się wszystkie kraje ludowo - demokratyczne, bo, takie prawo — prawo rozwoju, prawo niepowstrzymanego marszu naprzód, prawo wzrostu dobrobytu najszerszych mas — jest niezłomnym i podstawowym prawem socjalizmu.

Wspaniale i w tempie nie spotykamy w historii rozkwitu Związek Radziecki.

Kraje socjalistycznego budownictwa pod przewodem Związku Radzieckiego stają do pokojowego współzawodnictwa z ustrojem kapitalistycznym. Podlegające wojenni, imperia

Pod sztandarem Rewolucji Październikowej pod wodzą Stalina maszerujemy naprzód do socjalizmu

Wzmacniamy swoje siły, roz budujemy gospodarkę, wzmacniamy obronność, mobilizujemy szeroki front obrońców pokoju — budujemy socjalizm, pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, maszerujemy pod sztandarem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, maszerujemy wciąż naprzód i naprzód, bo takie jest żelazne prawo naszego rozwoju, maszerujemy pod wodzą Stalina.

Przewodniczący Komitetu Centralnego PZPR — tow. Bolesław Bierut tak pisze:

„Związek Radziecki jest nadzieją ludzkości. Jest on uosobieniem wszystkiego co małe i szlachetne i w dążeniach i w marzeniach ludzkich. Jest podporą i przyjacielem tych dążeń, znanych, podziwianym i kochanym za to na całym świecie. Oto dla czego rocznicę jego istnienia czczą ludzie pracy w Polsce swym wielkim wysiłkiem i czynnym produkcyjnym. Podobnie jak masy pracujące na całym świecie — obchodzą oni tę rocznicę, jako swoje wielkie święto jako dzień zwalniający pokój powszechny i sprawiedliwość społeczną dla wszystkich ludzi pracy.

remu przesyłamy gorące wyrazy naszej przyjaźni i solidarności!

Nikt z nas nie wątpi, że imperializm amerykański niesie w sobie taki sam zarodek klęski, jaki nosił w sobie zbrodniczy hitleryzm i jakim dogorywać zaczął swoich spadkobierców.

Dlatego obóz pokoju i postępu, który rośnie i będzie rósł z każdym dniem, bo takie jest jego prawo rozwoju, ze spokojem i pewnością swojej sprawy, która jest sprawą całej ludzkości — patrzy w przyszłość.

Nie lekceważymy szaleńców i zbrodniarzy, bo byłoby to lekomyślnością, ale także nie przeceniamy ich, bo byłoby to pójściem na lep ich polityki szantażu.

Szacujemy ich tak, jak należy.

Ludy świata przyjęły za swoje — zrodzone z głębi serca ludzi radzieckich zawołanie: gdzie Stalin — tam pokój!

„Uzupełniają je zawołaniem zrodzonym ze wszystkich doświadczeń 33-letnia: gdzie Stalin — tam zwycięstwo!” Towarzysze! Czekają nas wielkie zadania na naszej drodze budowy socjalizmu, na drodze walki o pokój. Zadania te, zadania budowy szczęśliwej przyszłości dla narodu polskiego, któremu drogę do wolności i drogi w szczęśliwą przyszłość wyrobala Socjalistyczna Rewolucja Październikowa — wykonywać będziemy pod przewodnictwem naszej partii.

Niech żyje czołowy oddział polskiej klasy robotniczej, maszerująca pod sztandarem Rewolucji Październikowej — nasza Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej Przewodniczący towarzysze Bolesław Bierut! Niech żyje dzielny zwycięzca Rewolucji Październikowej, ostoja pokoju i nadzieja ludzkości, potężny Związek Radziecki i jego Wódz — Wódz postępowej ludzkości towarzysz Stalin!